

Izhaja vsaki dan.

Tudi ob nedeljah in praznikih ob 5. uri, ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj.

Posamične številke se prodajajo po 3 novč. (6 stotink) v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici, Ljubljani, Gorici, Celju, Kranju, Mariboru, Celovcu, Idriji, Št. Petru, Sežani, Nabrežini, Novemestu itd.

Oglase in naročbe sprejema uprava lista „Edinost“, ulica Giorgio Galatti št. 18. — Uradne ure so od 2. pop. do 5. zvečer. — Cene oglaševanja 16 st. na vrsto petič; poslanice, osmrtnice, javne zahvale in domači oglasi po pogodbi.

TELEFON št. 1157.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša

za vse leto 24 K., pol leta 12 K., 3 mesece 6 K. — Na naročbe brez dopolne naročnine se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Ne frankovana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo. Naročnino, oglaševanje in reklamacije je pošiljati na upravo lista.

UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom.) Izdajatelj in odgovorni urednik ŠTEFAN GODINA. Lastnik konsorcij lista „Edinost“. — Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18. Ptošno-hranilnični račun št. 652.841.

Dogodki v Rusiji.

Deputacija delavcev.

PETROGRAD 2. Deputacija delavcev, katero je car vprejel, je obstajala iz delavcev 32 največjih zavodov, med temi beltiške ladjedelnice, francosko ruske ladjedelnice, Putilove tovarne manufaktur z gumo.

Muraviev, imenovan poslanikom v Rimu.

PETROGRAD 2. Car Nikolaj je podpisal dekret, s katerim je pravosodni minister Muraviev imenovan poslanikom v Rimu.

Sverov odpuščen iz službe.

PETROGRAD 2. (Uradno). Ravnatelj višje tiskovne uprave Sverov je odpuščen iz službe.

Iz Varšave.

VARŠAVA 2. Varšavsko-dunajsko železnico čuvajo četa. Prevažanje vozov na progi od tukaj do Vise je ustavljeno. Parnice se zapirajo ranjeje nego navadno. Tudi poslovanje finančijerjev je skoraj popolnoma ustavljeno. Policijski načelnik je opazil, da so bili proglasi policije z vseh cestnih oglov odstranjeni, zapovedal je torej policiji, naj pazi na proglase, naj aretuje krivce ter zopet nabije proglase.

Buligin, novi minister notranjih stvari.

PETROGRAD 2. Glasom vesti, ki jo je priobčil „Grazhdanin“, je člen državnega sveta, Buligin, imenovan ministrom notranjih stvari.

Iz Libave.

LIBAVA 2. Deputacija delavcev je prišla danes k guvernerju, da mu predloži svoje zahteve. Guverner je pozval delavce, naj prenehajo s štrajkom, ker bi bili sicer nadaljnji razgovori nemogoči. Demonstracije na ulicah so prenehale. Delavci so očito izjavili, da so bili zavedeni.

Iz Kalesa.

KALES 2. Od večeraj popoldne je ustavljeno delo v vseh tovarnah. Tudi časopisi ne izhajajo.

Štrajk se bliža zvršetku.

MITAVA 2. Štrajk se bliža zvršetku. Tovarne so dovolile delavcem nekoliko pravice. Proglas finančnega ministra, ki je bil objavljen po mestu, je kolikor toliko pomiril duhove. Guverner je izjavil, da hoče vlada polajšati bečo delavcev, isti pa naj ne proizročujejo vladi težav.

Magna charta Rusije?

LONDON 2. „Daily Telegraph“ zatrjuje, da je izvedel iz Petrograda, da je car podpisal ukaz, ki se ga zamore, kakor meni list, imenovati Magna charta Rusije. V tem ukazu da zapoveduje car, naj Witte kakor predsednik ministrskega sveta razširi reforme, napovedane z ukazom od dne 27. decembra 1904. Nadalje da je car odredil, naj se narod pozove, da se udeležuje vlada-

na po načnu, ki ga Witte dolži. Red se ima vzpostaviti po vsem carstvu mirnim potom. Preostali ubitih dne 22. t. m. kakor tudi ranjenecem se odkaze renta. Ministerski svet se je baje minoli ponedeljek pečal z novim položajem, na katerem je Witte energično zastavljal svoj vpliv na želje ljudstva. Oni, ki so v zaporu, se imajo baje jutri pustiti na svobodo; proglasiti se ima svoboda tiska; Treptov se v kratkem odpodlje v Mandžurijo in osnuje se tudi reprezentativni svet.

Zborovanje društva petrograjskih tovarnarjev.

PETROGRAD 2. Menenje, ki ga je izdalo društvo petrograjskih tovarnarjev o zadnjem štrajku delavcev, se glasi: Ker zborovalci priznavajo, da so bili delavci po zunanjih negospodarskih vzrokih zavedeni, konstatujejo soglasno, da ne obstoja medsebojna razlika med njimi in delavci ter sklenijo, da hočejo ugoditi delavcem v nastopnih točkah: Določitev kazni. Radi zamude časa se ne sme nobenega kaznovati. Ukreniti se nima ničesar, da bi se izvedelo za proizvoditelje in voditelje štrajka. Nabirati se morajo sredstva, ki se uporabijo za podporo delavskih obitelji, oškodovanih dne 22. t. m. V tem oziru se ne sme delati nikake razlike med delavci, ki so svojevolično pričeli štrajkati in med delavci, ki so bili v to prikleni. Zborovalci so sklenili, da ne vsvarijo preceđenega slučaja, da torej ne izplačajo delavcem za dobo štrajka nikakoršne dneve, potrebnim delavcem pa podelijo podporo, ki jo ne bo treba vračati.

Brzobjavne vesti.

Štrajk v Parizu.

PARIZ 2. Delavci Edisonove električne družbe, ki večim delom preskrbuje Pariz z razsvetljavo, so sklenili, da pričnejo danes štrajkati. Oblastni je so ravnatelj gledališč in restavracije naprosili, naj store potrebuje korake.

Prince Eitel Friderik.

BEROLIN 2. Splošno stanje prince Eitela Friderika je dobro.

Občni zbor polit. društva „Edinost“ dne 29. januarja 1905. v „Sokolovi dvorani“.

(Zvršetek.)

Mi moramo priti do svoje visoke šole. Tudi vprašanje: kje? je zelo važno. No, o tem se more razpravljati. Glavno pa je, ki mora biti naša nepremična zahteva, da Slovenci dobimo svojo visoko šolo. In o tem je sedaj važna razprava. Le bridko obžalovati je, da nismo ob takih zahtevah vztrajni, ker začenjamo krčati še le tedaj, ko so se že drugi oglašili. Pred dvema leti se je bilo razvnelo vseobse veselo gibanje po vsem slovenskem za ustanovitev slovenske univerze.

a potem je doznalo tudi svetovalstvo, da je vojakom »lige« pod smrtjo zabranjeno do takrat se grškega človeka, grške hiše. Koncem novembra 1385. so popravili »ligi« svoje šotora, da krenejo pred kraljem na Ogrsko, a Tomažu je bilo zelo žal, da ta vreja puntarska četa tako hitro zapuša Zagreb in Grič, kajti s tem mu je vsehnil zlati vir. No, ob vsej tej žalosti se je smehljaj milo, preštevajoči in razvrščajoči srebro in zlato, ki je je zakopal v trdni škrinjici v kotu svoje pivnice pod bregom. Danes je bilo zopet zelo živo pri Tomažu. To pot pa niso hrupeli vojaki, ampak Gričani. Vse prizemlje je bilo ena podolgača, velika, nizka soba, zagrajena spredaj, nasproti ulici, dvema lesenima stencama, a od zadaj udobljena v breg. Leseno podstrešje, obraščeno z mahom, je bilo podpirano od hrastovih stebrov, na katerih je bila pričvrščena po jedna luč. Prasketaje so plamenile luči v tej jami. Ob luči se je lesketal vlažni pod iz nabite zemlje, rosa na mahu podstrešja, kaplje po stenah, a dalje so se raztezali trsoči se pla-

Ali kma'o je potihlo, dokler nas niso zopet vzdremili dogodki v Izomostu. Sedaj se vetvarja nekaka zveza med slovenskim vseučiliščem v Ljubljani in italijanskim v Trstu. Italijani so edini. Med njimi so sicer tudi zelo različna mnenja in različne želje, ali pred javnostjo kričijo vsi za Trst. Zakaj? Zato, gospoda moja, in le zato, ker Trst ni čisto italijansko mesto. Sicer bi gotovo zahtevali univerzo v čisto laškem Trentu ali Roveretu. Tudi italijanska mesta v južnem Tirolu gotovo niso brez lokalnega patriotizma, in vsako bi si gotovo želelo, da dobi visoko šolo. In vendar smo videli, kako so tudi občinski zastopi na južnem Tirolu eden za drugim odločno odklanjali osnutje italijanske univerze v njihovem mestu. Italijani hočejo imeti vseučilišče v Trstu v ta glavni namen, da bi uničili tukajšnji slovenski življenjski. Italijansko vseučilišče naj bi jim služilo za poitalijančenje naše pokrajine. Zato naj se ne govori nam tržaškimi Slovincem, da smo preradikalni v svojih zahtevah, ali pa da smo politični otroci! Zato je potrebno, da govorimo gornjo resnico glasno na desno in na levo. Ako slovenski politiki res mislijo popustiti Italijanom ob tem življenjskem vprašanju, potem jih pozivjamo, naj pridejo semkaj in naj si na lastne oči ogledajo obstoječe faktske razmere. Jaz ne morem verjeti, da bi dotični politiki tako postopali iz zlohotnosti do nas, ampak krivda je v tem, da so slabo informirani, in da ne pojmiyo, kolike važnosti je Trst za narod slovenski. Trst je eno najvažnejših mest v Evropi. Nam bi bilo sicer hudo, ako bi izgubili tudi najneznatnejšo pozicijo gori na naši severni periferiji, in dolžnost naša je, da žilavo brašimo tudi slednjo našo vasico. Ali če primerjamo in če bi bili postavljeni pred alternativno, ali naj zgubimo par vasi na severni meji, ali pa tržaško pozicijo, nič bi se ne smeli pomišljati in naš soglasen sklep bi moral biti: Trst si moramo ohraniti!

Čim bi izgubili Trst, sploh ne bi imeli več besede v koru narodov. Odtisojeni od morja, bili bi Slovenci brez vsakega pomena. Tu je naše okno, skozi katero gledamo v svet, ta pozicija nas veže z našimi brati na Balkanu. Mi moramo skrbeti za tisto bodočnost svojo, ki je možna le v tesnih odnošajih s slovenskim jugom. V interesu Slovenstva, v interesu Slovanstva je, da si na tržaški poziciji pridobimo tisto veljavo, ki nam gre po našem številu in po naši važnosti. To polagamo na srce našim poslanecem brez razlike stranke. Mi nočemo ničesar diktirati, ali tega naj ne zahtevajo od nas, da bi ostajali nemi in da ne bi govorili o tem vprašanju. Pomisljijo naj, kaj je Trst in kaj so oni dolžni storiti za ohranitev te pozicije.

Sedaj je moment, ki se mora izkoristiti, ko hoče vlada dati Italijanom najvišjo šolo. Sedaj zahtevajmo od nje, da da nam naj-

meni nad nemirnimi glavami bučnega vrvenja.

Bilo je kakor da si v mračnem peklju, katerega tmno prečkajo žarki blisava, sedaj igrajoči se s polno lučjo na pijanem obrazu, sedaj ustvarjajoči črnemu obrisu kuštrave glave, sedaj prelivaje se nad glavami temne množice ljudi, sedaj prodirajoči v mrak zakotja, kjer je pijanec godrnjal iz spanja, naslonivši glavo ob steno, pokrito s slamo. Vlede naglega drhtenja menjavala sta se bliskava svetloba in črni mrak, luč in senca sta skakala po krčmi kakor nočne prikazni, prikazovaje in uničevaje nove in nove slike. Sredi krčme je žarela peč — bilo je že v decembru in huda zima. Šolnik Kuzmič je sedel pripognene glave, opirajoči svojo lakta na kolena pred pečjo, zroči v plamen, sedaj podtikaje ogaju, sedaj arkaje iz velikega vrča, ki je stal pred njim na tleh. Zdravnik se je motal razgretega obraza med ljudstvom, ponosno kakor petelin. Tu je sedel na čoku Paviša Gonč, ki se je neprestano drezal z gručo, stoječo okoli njega. Za eno mizo so

nižjo in naj nam ne odreka v središču Evrope, kar se ne odreka niti barbarom. Mi ne smemo misliti samo na vseučilišče, ampak zahtevati moramo vsa sredstva za naobrazbo. To priliko naj izkoristijo naši poslanci, da mi ne poginemo. Če bomo mi napredovali, bo to na korist vsega naroda. Ne smejo nam zameriti, ako smo glasni, ko nam gre — za življenje. Če bi mi sedaj molčali v strahu, bi bil to res pravi narodni greh, katerega nočemo jemati na se.

Ob vihnem ploskaju in vsestranskem odobravanju je govornik predlagal nastopno resolucijo:

»Občni zbor in javni shod sklican od polit. društva „Edinost“ na 29. januarja 1905. v Sokolovo telovadnico v Trstu pozivlja vse slovenske poslance, naj nikdar ne privo-
ljuje v samolasko vseučilišče v Trstu in naj sedanji moment porabi v to, da se tržaškim Slovincem preskrbi v Trstu slov. ljudsko in srednješolstvo, zlasti pa trgovsko in obrtno.«

Za besedo se je oglašil zborovalec Skrl, ki je govoril trpko besedo na adresu naših kranjskih bratov, in je povdarjal, kaka ironija je to, ako hočejo oni z ravnom med seboj dosežati tako visoke postulate. V Ljubljani grešijo, ako hočejo nas Tržačane izključiti od besede. Nas ne smejo puščati iz števil. Govornik prosi torej voditelje, naj le pridruže vtikajo svoje prate v vseučiliško vprašanje. Na vsaki način pa moramo zahtevati v Trstu ljudsko, obrtno in srednjo šolo.

Ker se ni nikdo več oglašil za besedo, je dal predsednik resolucijo dra. Rybšar na glasovanje, ki je bila soglasno vsprejeta, nakar je predsednik g. Goriup proglašil zborovanje zaključenim.

Rusko-japonska vojna pred forumom politike in jurisprudencije.

(Piše J. M.)

XIX.

Dne 21. avgusta 1903. je predložil japonski poslanik na petrograjskem dvoru, Kurino, ruski vladi sledeči projekt dogovora:

1. Obe strani priznavati nezavisnost in teritorialno integriteto Kitaja in Koreje;
2. Obe strani priznavati princip jednakosti v odnošajih do vseh narodnosti in vprašanj trgovine in obrti v obeh deželah;
3. Obe strani priznavati pretežnost japonskih interesov v Koreji in specialnih pravic Rusije na železnico Mandžurije. — Obema narodoma se priznava pravo, da v obrambo dotičnih svojih interesov ukreneta v to potrebne koreške brez kršenja § 1;
4. Rusi priznavajo ekskluzivnost Japonske za davanje nasvetov in zaščita korejanski vladi na uvajanju potrebnih reform;

sedeli čevljarji Nemci. Jeden njih je krčal in tili s pestjo po mizi, drugi se je oprl na lakto, tretji se je nagibal kakor evet ob vetru, ostali pa so uprli roke, ali pa so stisnene prsti držali na mizi. V enem kotu so hrupeli mesarji Madžari. Stali so okoli mize, dvigali glave v vis, in klicali zamolklim grlom velikemu človeku, ki je stal na mizi ter se je neprestano bil s pestmi ob prsa in vrtil glavo. V zadnji kot pa se je zavlekel Gialimello in šepetal nekaj svojim rojakom. Povesil je glavo, bledi obraz mu je žarel od luči in jeze, črni očesi sta švigali iz-pod dolgih trepalnic. Sedaj je udaril po dlani, sedaj zabol kazalec v zrak, sedaj pokimal z glavo, mahal z rokama. Vse je kuhalo, vrelo kakor v kotlini, krik, vriskanje, šepetanje, mrmranje, udarjanje, psovke — vse se je mešalo v nekako čudno zmešajavo, kakor da v krčmi peva tristo vragov. Pilo se je, pilo. Poteči se in smehljajoči se, je nosil Tomaž vedno nove vrče, a nikdo ni vpraševal, kdo plača.

(Pride še.)

PODLISTEK.

119

Prokletstvo.

Zgodovinski roman Avgusta Šenoa. — Nadaljeval in dovršil I. E. Tomič.

Prevel M. O.-č.

Tomaž je proklinjal v svojem srcu novega kralja Karla Draškega, škofa Pavla in vse ostale pustovnike, katerih čete so pokrile mestno in kapiteljsko zemljišče ter napolnile tudi njegovo zloglasno krčmo. Polna dva meseca so bučali, pili in se vlačili vojaki »lige« po Tomaževi lesenjaci, in kakor dež so padali v Tomažev žep italijanski cekini, slovenski dinarji in križarji, ter beneški mata-pani. Proklinjal je novega kralja in ligo samo v srcu, ali ni proklinjal njunega zlata in srebra, in stokrat je trkal z ljutimi gosti na Karlovo zdravje, stokrat je nazdravljaj škofu, rogal se grškim kramarjem, ki da sede kakor miši v luknji, boječe se mačka, vendar pa je grški sodnik doznaval vsaki dan, kaj govore vojaki, kaj njihovi častniki,

5. Rusija obljubi formalno, da se bo ovirala razširjenje korejskih železnic potom Mandžurije in ujedinjenja teh železnic z železnicami vzhodnega Kitaja, oziroma progo Nevčang Šanhaj-Kvan.

Odgovor ruske vlade je došel — tako toži neki japonski memorandum iz kasnejega časa — še le 3. oktobra, torej po skoro dveh mesecih, a glasil se je kakor protipredlog:

Rusija se brani vezati glede suverenitete in teritorialne integritete Kitaja in se brani (to govorimo po japonskem viru) priznati princip enakosti za vse narodnosti v vprašanju mandžurske trgovine;

Rusija zahteva od Japonske, naj prizna, da se Mandžurija in mandžurske obale ne nahajajo v sferi japonskega upliva. (Mnogo se je pisalo o tej drugi točki ruskega protipredloga. Sočasno z ruske strani se je bolj in bolj opominjalo na to rusko zahtevo. Japonska ni privolila v to točko in je s tem pokazala, da njene sanje gredo preko Koreje. Da je Japonska vsaj implicite priznala Mandžurijo kakor izven zone svojega upliva, ne bi se bila morda tako hitro prelivala kri v Mandžuriji);

Rusija zahteva nadalje delno omejevanje japonske svobode v Koreji;

Rusija priznava Japonski pravico, da pošlje v Korejo, ako bi bilo to nujno potrebno, vojaško silo, ali pod pogojem, da se Japonska ne poslužuje nobenega kraja v Koreji kakor strateške baze. (Zakaj ni Japonska privolila v ta dogovor, ki jej je določal toliko prava? Ker je bila Koreja samo navidezno vprašanje njene eksistence, do čim se je v resnici polakomnila po Mandžuriji! Ali je bila Rusija, ki je hotela vojno?);

Rusija predlaga Japonski, da se ustvari revirna zona v Koreji, označena pod 39° severne geografske širine.

Rusko-japonska vojna.

Trst, 2. februarja 1905.

Ofenziva Kuropatkina. — Momentanni položaj.

(Dopis iz strokovnjaškega peresa.)

Z radostjo zamorem konstatovati, da se moje napovedovanje in presojevanje taktičnega položaja obeh nasprotnikov pokriva z dejstvi. Vsi listi govorijo od 26. jan. do 1. febr. danoma o ruskih neuspelih, da, včeraj čelo o popolnem porazu Kuropatkinove armade.

Toda tudi danes zamorem reči k položaju, opisanem v »Edinosti« do 1. febr., da je ruska ofenziva na japonskem levem krilu ostala splošno v isti fronti, kakor sem jo načrtoval včeraj. Jaz menim le, da bodo Japonci prav kmalo izgubili Sandepu, ki so ga bili dne 27. jan. zopet zavzeli. To pa utemeljujem s tem, da se ta kraj, kakor tudi japonski položaj Hekotaj, nahaja preveč v vpadajočem kotu obeh ruskih front, ki se raztezata od severa proti jugu in od juga proti vzhodu, in je potemtakem izpostavljen koncentričnemu ognju Rusov — in tudi ognju težkih topov, in se zato glasom oficijelnega poročila maršala Ojame od 31. januarja, ne bo mogel dolgo držati. Čim pade pa Sandepu, kjer se močne japonske sile branijo pred ruskimi napadi, potem prodere centrum ruske objemalne fronte, ne da bi našel na posebni odpor, do črte Santaitai (15 km zapadno od železnice Liaojan-Mukden in ravno toliko kilometrov od mesta Liaojan, severno-zapadno na potu Liaojan-Šantan) — naprej od Lin-šipnu. Sodim pa, da se do tedaj Ojama s črte Šaho že umakne proti jugu v Liaojan, vsaj do višine jentajskih premogovnikov.

Danes je že osmi dan, da napadajo Rusi levi bok in hrbet japonske armade ob reki Šaho; in japonski protiofenzivi se ni do danes posrečilo, da bi se na svojem levem krilu osvobodila preteče nevarnosti, »da ne bi bila popolnoma odrezana od svoje zahrbtne črte!« — in to vzhle silnih neprestanih bojov, proti napadom, ki svedočijo, da se maršal Ojama sicer zelo trudi, da bi odvrnil katastrofo, vendar od 25. jan. do danes zaman. Sicer je sprejel pri Sandepu od 27. do 31. jan. zadrževal s svojo 9. divizijo pehote in oddelkom deželne brambe ruski napad na to močno utrjeno in zasedeno japonsko sprednjo črto.

Vendar glasom današnje brzjavke generala Kuropatkina pričenjajo Japonci zapuščati goreči kraj ter se umikati proti vzhodu. Zdi se, da se tozadevno Japonci v Sandepu, valed neprestanega obstreljevanja s težkimi opovi od ruske strani, nahajajo v enakem

položaju, kakor Rusi, ko so dne 27. jan. ostavili ta kraj. Na drugih do 29. jan. zavzetih točkah ruskega ofenzivnega krila ni bilo nikake posebne izpremembe, tako da se zdi, da je glasom današnjega soglasnega uradnega bojnega poročila obeh nasprotnih si vrhnih poveljnikov položaj v obče popolnoma tak, kakor sem ga za čas od 31. jan. do 1. febr. v »Edinosti« načrtoval. Istočasno torej se razprši v zrak tudi neka, sinoči po londonskem listu »Daily Telegraphu« razširjena edina vest od 1. februarja o velikem porazu Rusov.

Da je boj na bojni črti, kakor sem to v zadnjem članku v »Edinosti« označil več ali manj, od 29. jan. naprej ostal stacionaren, pripisati je večim delom tamošnjemu mrazu 24 stopinj R pod ničlo.

Nadalje se lahko razvidi, da se tamkaj v resnici vrši boj v večih in resnih dimenzijah, in da postane boj vsak dan huji in resnejši. — Ni več miru! kakor sem bil že v svojem zadnjem članku predvidjal.

Danes je torej, kakor omenjeno, že osem dni, da se maršal Ojama zaman trudi paralizirati rusko objemalno gibanje. Ako bi imel na razpolago sredstva, tedaj bi se bil moral do danes tej nevarnosti, da namreč Rusi objamejo njegovo zapadno armado, že postaviti v bran, ker bi bil moral najmanj tekom 5 dni vporabiti za napade na krilo vse razpoložljive armadne rezerve. Oziroma bi bil moral z omenjenimi rezervami v kaki drugi za njega ugodni smeri odgovoriti na ofenzivni napad Kuropatkinov. Dne 29. jan. je, glasom poročila generala Kuropatkina, poskušal tozadevni ofenzivni napad ob mandarinski cesti, toda po enournem boju je s tem napadom prenehal ter se je z rezervami umaknil. »Torej v njivo za krompir! Ven iz njive za krompir!« To je do sedaj strategični in taktični sklep maršala Ojame.

Kaj je torej delal z rezervami od 29. do 31. jan., torej štiri dni (dne 31. jan. je datirano zadnje oficijelno poročilo z bojišča), to je tajna, radi katere se ima Kuropatkin vsega dač manje bati, ker zamore med tem utrditi svoje pozicije ter jih s čestami ojačiti.

Ni treba Kuropatkinu, da z ozirom na taktični skupni položaj njegove armade, potisne mnogo dalje vzhodno od Sandepu (v centru svojega objemalnega krila) svojo objemalno fronto, dovolj je, da jo potisne naprej za kakih 6 km vzhodno od omenjenega kraja. Z eno besedo, dovolj je, ako vzame Sandepu in bližnjo okolico v vzhodni smeri na daljavo topa. V tem slučaju naj le počaka Ojama še nadalje v svoji prvotni poziciji med rekama Šaho in Taitsiho, dokler utegne biti za njega prepoznano ter ga bodo Rusi v odprtem bojišču oblegovali.

Rusko desno krilo, ki se nahaja v takem položaju, se lahko korakoma bliža železnici Liaojan-Mukden ob zapadnem boku in hrbtu Ojamine armade, kar storé potem tudi severna in vzhodna fronta, tako, da se malo po malo skupna fronta potisne proti ruskim pozicijam.

Ako se Ojama še pravočasno, to je v najkrajšem času, umakne proti jugo-vzhodu — proti jugu je to že sedaj popolnoma izključeno, ker bi v tem slučaju gotovo številna ruska kavalerija ob cesti oziroma železnici med Liaojanom in Kaičavom stopila v akcijo s tem, da bi hitela naprej, enako kakor leta 1877. pri soteski Šipka, ter bi razdirala mostove, viadukte in konečno z orožjem napadala umikajočo se japonsko armado.

Jaz menim, da utegne z ozirom na sedanjí zimski čas tudi umikanje proti jugo-vzhodu končati za armado Ojamine skoraj ravno tako katastrofalno, kakor proti jugu, ker je v južnovzhodni smeri tudi divje gorovje Taitsiho, ki nima poti, ter je pokrito s snegom, za armado velika ovira, ter bi se ruskemu konjeništvu na postranskih potih južno od ceste Liaojan-Fenčeng (Haičen Fenčengvan) posrečilo, da odreže tudi to umikanje. Kje? to je odvisno od taktičnih momentanih okoliščin.

Oč katere koli strani stvar sodimo, sedanjí položaj japonske operacijske armade med rekama Šaho in Taitsiho je z ozirom na položaj od 24. januarja do danes valed Kuropatkinove ofenzive zelo kritičen. Vsak prihodnji dan, ki mine brez japonskih uspehov pomenja velik ruski vapeh z ozirom na gori omenjeno skupnem položaju.

Boji v Mandžuriji.

Iz Londona poročajo, da sta oba vrhna poveljnika, ruski in japonski, poslala svojim vladam vrsto poročil, ki dokazujejo, da niso zadnje operacije v Mandžuriji še ponehale. Iz teh poročil je celo razvidno, da ni bilo rusko umikanje po ofenzivnem napadu tako splošno, kakor se je domnevalo; Rusom se je posrečilo, da se drže na levem bregu reke Hunho; oziroma da imajo v svoji oblasti bojno črto od severa proti jugu ob boku Japoncev.

Nagovor carjev deputaciji delavcev.

Včeraj smo priobčili, da je car vsprejel v Carskem Selu deputacijo delavcev. Danes priobčujemo njegov nagovor, ki ga je imel do odposlancev, ki se glasi:

»Ja sem Vas pozval semkaj, da slišite moje besede iz mojih lastnih ust ter jih priobčite vašim drugom. Prišlo je do obžalovanja vrednih dogodkov z vsemi žalostnimi in neizogibnimi posledicami, ker ste se pustili zavesti in prevariti od izdajalcev in sovražnikov naše domovine, ko so vas isti privali, da odpošljete meni prošnjo o vaših potrebah. Ti ljudje so provzročili s tem upor proti meni in moji vladi, ker so vas prisilili, da prenehate z delom in to v času, ko morajo vsi pravi Rusi delati, da zamoremo našega trdovratnega sovražnika poraziti. Ustaja in uporne demonstracije zavajajo vedno množico do nemirov, ki bodo od svoje strani vedno prisilili oblastnike, da rabijo orožje, valed česar padejo potem tudi nedolžne žrtve. Vem, da življenje delavca ni lahko; mnogo je treba še organizovati in poboljšati; toda potrpite! Vi veste, da je treba biti nasproti mojstrom pravični, da je treba imeti obzira glede na naše industrijalne razmere — a da meni pojasnite Vaše potrebe potom uporne množice, to je zločin.

Skrbja za blagor delavcev hočem podvzeti mere, da storim vse možno za zboljšanje njihove osode ter da jim zavarujem zakonito pot, po kateri se bo njihove zahteve preiskovalo. Zaupam na lojalna čustva delavcev in na njih vdanost do mene ter jim njihovo hudo bojlo odpušča. Povrnite se na Vaše delo ter vršite z Vašimi drugimi dolžnostmi, da Vam pomaga Bog!

Drobne politične vesti.

† Stjepan Boroša. V Rimu je v ponedeljek po noči umrl župnik sv. Marka v Zagrebu, častni konsistorijalni svetovalec in mestni zastopnik, dr. Stjepan Boroša. Podal se je v početku meseca januarja v Rim, da prisostvuje beatifikaciji blaženega Marka Križavčana, na potu se je pa prehladil in lotila se ga je pljučnica, kateri je konečno podlegel. Z drom. Stjepanom Borošom pade zopet v grob iskren, nesebičen rodoljub, kremen-značaj, požrtvovalen delavec in prijatelj prosvete ter svobode naroda. Pokojnik bil je vedno odločen nasprotnik sedanjemu vladajočemu sistemu na Hrvatskem in radi tega je tudi mnogo pretrpel. V Zagrebu je užival velik ugled med meščanstvom, ki ga je o raznih prilikah odlikovalo ter ga tudi na zadnjih občinskih volitvah izvolilo v mesto zastopstvo. — Dr. Boroša se je rodil v Dolnji Stabici dne 1. avgusta 1856. v duhovnika posvečen je bil pa leta 1879. — Leta 1887. je bil imenovan za kaplana pri župni cerkvi sv. Marka, tri leta pozneje pa, leta 1890., ga je mestno zastopstvo izbralo župnikom sv. Marka, največje župnije v Zagrebu. Vječnaja pamjat!

Prince Viktor Napoleon. Z Dunaja poročajo, da je v sredo cesar vsprejel v avdienci prince Viktora Napoleona.

Domače vesti.

Imenovanje. Okrajni komisar v Poreču g. dr. Fran Skaberne je prideljen v službovanje naučnemu ministerstvu.

Smrtna kosa. Minoli terek je na Raki na Krajskem umrl tamošnji župnik in duhovni svetovalec Ivan Dolinar v dobi 74 let.

V Kamniku je pa istega dne preminul Ivan Stele, posestnik in svečar.

— Predvčeršnjem v jutro ob 4. uri in pol je umrl tukaj zdravnik dr. Ferdinand Sterle. Pokojni je bil obče znana oseba in kakor zdravnik posebno priljubljen tudi med našimi ljudmi. Bil je precej na glasu izlasti za dijagnoze v notranjih boleznih. Posebno

ga je pa vsem priljubljalo njegovo preprosto-ljubezljivo vedenje. Govoril je tudi rad slovenski. Bil je star 59 let. V. m. p.

Odbor političnega društva »Edinost« se je konstituiral nastopno: predsednik Ivan Gorup; I. podpredsednik dr. Otokar Rybář; II. podpredsednik dr. Edvard Slavik; tajnik Makso Cotič; blagajnik Ante Bogdanović.

Velika slovanska simfonična akademija (posvečena Dvořaku in Smetani), ki se je dala včeraj popoldne v »Narodnem domu«, je vspela sijajno. Težko je reči, je-li bil večji gmotni ali umetniški uspeh. Občinstvo — vsa naša inteligenca, spremljalo je z navdušenjem vsako pojedino točko bogatega programa. Overture »Prodane neveste« se je na občo željo ponavljala. Kapelnik Teply je bil predmetom najlaskavejših, najburnejših ovacij. To poslednje je prav za prav bilo za mena ena najugodnejših strani na vsak način vpelega koncerta. Gospod Teply je v zadnji čas izvršil zares mnogo ogromnega dela. Po mnogih težavah in trudu je svoj orkester povzdignil do največje višine. A vendar... uniforma njegova kakor da ni vlekla na se sangvinična srea naših someščanov druge narodnosti. Njegova setev je bila zelo bogata, ali žetev — pripoznanje od strani občinstva — po paragrafi strankarskega programa tukajšnjih vladajočih krogov, prilično pičila. On je pribežal k svoji krvi... In ista je dala svojemu sinu svoje. Naj gospoda Teply a navduši to za nadaljnje delovanje. On najde v nas prijatelje in čestilce.

Vapeh je bil torej popoln. Ni dvoma, da je to bilo najlepše zadovoljstvo požrtvovalnemu delovanju dra. Gregorina, neumornega predsednika »Narodnega doma«. Njemu gre dober del zaslug, da se je zanimiva akademija v obče vršila.

Stvarno poročilo priobčimo jutri.

J. M.

Vsiljevanje laščine. V minolem tednu se je koperski eksekutor nekje pritožil, da mu županstvo v Klanecu ni hotelo potrditi italijansko izpolnjene tiskovine, na kar da je moral potem proti svoji volji izpolniti slovensko tiskovino, ki jo je »za vse slučaje« imel s seboj v rezervi! Na to je slednjič dobil pečat in podpis.

Vsiljevanje laščine po slovenskih krajih je kruta provokacija in tej nasproti ne ostaja drugzega, nego odločen brezobziren odpor od strani županstev, da se tako enkrat za vselej ustavi neznosna negajivost laških e. k. funkcionarjev!

Vsa čast klanskemu županstvu! Slovenske občine, posnemajte!

Največa zanimivost XX. stoletja bo gotovo ekspedicija, ki jo nameravajo odposlati ameriški milijonarji v zvezi z raznimi slavnimi naravoslovci in poznavalci polarnih krajev tekom prihodnjih let na severni tečaj. Povod tej ekspediciji je dal slavní francoski pisatelj Jules Verne, ki trdi v svojem romanu »Kapitan Hatteras«, da se prav na severu zemeljske oble neuhajeta večni mraz in led in je podnebje milo in toplo in morje brez ledu. Že slavní Norvežan Fritjof Nansen je poskušal in tudi prišel med vsemi raziskovalci najdalje do severa. Toda tudi on se je moral ukloniti vremenskim in klimatičnim protivnikom.

Ekspedicija, ki si je, vkljub neuspehu Nansena, postavila tako drzen cilj, upa, da s pomočjo velikanskega napredka v tehniki zmore vse ovire, ki jim je podlegel Nansen. Slavní Marconi obeta, da v to svrhu šizopolni svoj brezžični brzojav, tako, da bodo udeleženci s pomočjo električnih valov vedno v zvezi s kulturnim svetom. Nekateri optimisti so trdno prepričani, da najdejo deželo večne spomladi in opirajo svojo trditve na razne znanstvene fizikalne dokaze, ki jih navaja Jules Verne v svoji gori navedeni knjigi.

Bodisi temu tako ali tako: fantazija ameriških bogatašev je drzna in obudovanja vredna. Prepričani smo, da bi se gotovo tudi mnogo naših čitateljev rado peljalo z njimi na sever skozi ledeno morje v deželo rajskomilo. Po našem mnenju je to potovanje popolnoma nepotrebno: v sredi letošnje upravartične zime bomo imeli tukaj v Trstu dne 25. februarja 1905 v našem »Narodnem domu« velikansko plesno veselico na korist družbe sv. Cirila in Metodija.

Na tej veselici bo pač lepše in prijetnejše nego na severu. Čitatelji! Pustite torej Amerikance, naj le romajo na sever. Vi sami

pa pridite na Ciril Metodijev ples. Preskrbite si pa le kmalu vstopnice, da ne bo prepozno!

Veliki narodni ples na korist družbe sv. Cirila in Metodija. Po vseh javnih lokalih so že prilepljeni plakati, ki naznanjajo ta veliki ples.

»Na Osojah«. V nedeljo dne 5. februvarja vprizori — kakor že omenjeno — nše »Dramatično društvo« šesto predstavo te sezone in to noviteto. Predstavlja se bo Mosenthlova igra v 5 činih »Na Osojah«.

O igri sami spregovorimo te dni.

»Delavsko podporno društvo« v Trstu vabi na veliki ples, ki bo v soboto dne 4. februvarja 1905. v koncertni dvorani »Narodnega doma« in v dvorani »Tržaškega Sokola«. Svirla bosta dva orkestra. Vsaki udeleženec ima pravico plesati v eni ali drugi dvorani na izbiro. Blagajna se odpre ob 8. uri zvečer; začetek ob 9. uri in bo trajal ples do 4. ure jutraj. Ustopnina 1 krono za osebo brez izjeme.

Ker je čisti prebitek velikega plesa na menjša v podporo bivšim členom in revnim udovam bivših členov tega društva, se preplačila s hvaležnostjo vprejemajo.

Bralno društvo v Črnicah pri Gorici priredi dne 12. februvarja svojo predpustno plesno zabavo v prostorih gospoda Dreščeka, na kateri bo sodelovala vojska godba c. in kr. pešpolka št. 47. iz Gorice. Naobilno udeležbo uljudno vabi

O d b o r.

Za žensko podružnico družbe sv. Cirila in Metodija je nabral g. Josip Vitez v Delavskem podpornem društvu 1 K 6 stot., g. Valentin Bašar dodal 1 K; g. A. Ferluga 20 stot.; g. Zabrič, ker je postal Tržačan, 2 kroni.

K isti podružnici je pristopila kakor udinja gđ. Marica Saucin. — Bog živi naše rodolube in rodoljubke!

Darovi. Darovi podpornemu društvu za uboge vseučilišnike v Gradcu (I. izkaz): Po 10 kron: g. prof. Jan. Jesenko in prof. Jak. Gomilšak. Po 5 kron: dr. M. Pretner, dr. G. Gregorin, dr. O. Rybář. Po 4 kron: G. Stepenič in č. g. Rant. — Po 3 kron: č. g. Andr. Furlan in g. Al. Furlan. Po 2 kroni: g. J. Gorup, č. g. Zink, g. P. V., č. g. St. g. Al. Goljevšek, g. Cegnar, g. F. Pretner, g. Svetko Martelanc, g. Mikiavec. Po 1 krono: g. F. Toros, g. Jeraj, g. Črno, g. Kamenšek, g. Čibe.

Za nadaljne darove prosi v imenu društva: J. Gomilšak v Trstu, ulica Caserma št. 13.

Zavodu sv. Nikolaja v Trstu so darovali nastopna gospoda, oziroma županstva: Avstrijski županik, Radeše 10 K; Batič V. kapelan v Tolminu 3 K; Okrajna posojilnica v Boreu 20 K; J. Bohine Broslovič 3 K 5 st.; J. Bezenšek v Čodromu 2 K; Bayer dekan v Pliberku 5 K; Bogulin Mič, upokojeni župnik Šmarjeta pri Novem mestu 3 K; Ivan Brazovac, duhovnik, Veliki Gaber 3 K; županstvo Dovje 20 K; Fran Dovnik, dekan, Gorjani grad 5 K; županstvo Drožgovič 2 K 50 stot., dr. Alojzij Fajdutti, Gorica 2 K; Gročanski 5 K; Gregorič Simon ml. Sedlo 5 K, hranilne in posojilno društvo v Nabrežini 20 K; dr. Juro Hrašovec Celje 6 K; Hojnik Ivan, duhovnik, Železna Kaplja 1 K; županstvo Jesenice 20 K; monsignor Jaklič Anton, c. kr. vojni svečenik v Zadru 10 K z veslikom: »Bog blagoslovi vaše ime nitno podjetje, imenitno v verskem in narodnem zmislu«; Anton Jermec, duhovnik Podlipa 4 K; Stefan Jenko v Podbrljah 2 K 60 stot. z veslikom: »Proseš preobilnega nebeškega blagoslova in premnogo usmiljenih sreč«; Valentin Jonke, župnik sv. Križ 5 K; M. Jeriha Rudolfovo 2 K; S. Jucko, Zabuče, Koroško 5 K. — Bog plati!

Umrljivost v Trstu. Oč nedelje dne 22. do četrtega 28. januarja je umrlo v Trstu 77 moških in 74 ženskih, skupno 151 oseb, nasproti 102 v istem tednu leta 1904.

Zima na Štajerskem. Iz Celja poročajo, da vlada tam ostra zima, drevje je vse ovito s snegom, kakor da je v belem cvetju. V zadnjih par dneh je kazal toploter 22 stopinj pod ničlo. Savinja je zamrznila.

O draginji v Spljetu piše »Jedinstvo«: Jajce stane 10 stot., kilogram krompirja 24 stot., kilogram mesa 1 K 40 st., kilogram črnega kruha 24, belega 36 oziroma 40 stot. Taka draginja je tudi po drugih dalmatinskih mestih.

Mornar okral mornarja. Policijski agent Baškovič je včeraj aretoval brezposelnega mornarja Tomaža Davoviča, ker je isti pred nekimi dnevi ukrad kuharju parnika

»Silesia« Kuzmanu 2 jopiča, ene spodnje hlače in eno brisalko.

Aretovan je bil predsinočnjim 29-letni Feliks Donda, doma iz Bettiole pri Vidnu v Italiji. Donda je namreč izgnan iz dežel avstrijske države, a se vedno povrača v Trst, ki je dosedaj še vedno v avstrijskem Primorju. Redarjem, ki so ga aretovali v veži hiše št. 72. v ulici del Molin ja vento, je dejal, da on ni Feliks Donda, ampak Fr. Zilli ter da ni izgnan iz Avstrije. Redarji ga pa predobro poznajo ter so ga odvedli v zapore.

Iz »Škrata«:

Med dvema beračema.

— Dragi moj, vedno je dobro, ako je človek uljuden...
— Ni res.
— Kako?
— Minoli teden sem se delal mutastega, neki gospod mi je daroval krono, za kar sem se mu zahvalil...
— In potem?...
— Ukazal me je zapreti.

Razne vesti.

Kralji brez kraljestva. V nobeni dobi svetovne zgodovine ni bilo toliko kraljev in kraljic brez prestola, kakor v sedanji. Don Carlos, ki živi največ v Benetkah je pregnan kralj iz Španije. Princ Viktor Bonaparte je pretendent, ki ima za Napoleonom III. največ pravice do francoskega cesarskega prestola. Sedaj živi v Bruslju, dočim služi njegov brat v ruski armadi. Bivša francoska cesarica Evgenija, udova Napoleona III. živi samotno življenje v južni Angliji. Bivša srbska kraljica Natalija, soproga kralja Milana, živi sedaj v Parizu. Med pretendente spada tudi vojvoda Orleanski, unuk francoskega kralja Ludvika Filipa, ki je silno bogat ter živi deloma v Angliji, deloma na Avstrijskem. Isti ima za ženo avstrijsko nadvojvodinjo. Bivša havajska kraljica Liliokalani živi v Washingtonu in kraljica otoka Madagaskarja pa kakor francoska državna vjetnica v Alžirju.

Največi dijamant. Kakor poročajo iz Johannesburga v Transvaalu, so našli tamkaj dijamant, ki tehtja 3032 karatov. To bi bil največi dijamant, kar jih je bilo do sedaj najdenih. Doslej je za največi dijamant veljal »Excelsior«, ki so ga leta 1893 našli v Jagersfonteinu v državi Oranije.

Italijanska vina. Vesti iz južne Italije poročajo, da je sedaj tamkaj slaba trgovina z vinom in da vsled tega cene vinu padajo.

Petindvajsetkrat oženjen. V New-Yorku so zaprli Nemea Ivana Hock iz Bingena na Nemškem, ki se je v par letih 25 krat oženil; 12 žen je umrlo kmalo po poroki. Svoje žene je imel zavarovan z visoke svote.

Trgovinski promet med Avstrijo in Ogrsko leta 1904. Minolo leto se je izvozilo iz Avstrije na Ogrsko blago za 949 in pol mil. kron. iz Ogrske v Avstrijo pa za 983 mil. kron.

Koliko ljudskih šol ima Srbija. Koncem šolskega leta 1903/4 je bilo v Srbiji skupno 1263 ljudskih šol, in to deških 1093, dekliških pa 170. V teh šolah je bilo 1349 učiteljev in 556 učiteljic. Učencev in učenek je bilo v početku šolskega leta 121.563, in to učencev 94.575, učenek pa 26.988.

Gospodarsko.

Mestna hranilnica v Kamniku. V mesecu januarju 1905 je 237 strank vložilo K 53.559 05, 202 stranki vdigaili K 45.795.34, 9 strankam izplačalo se je hipoteknih posojil K 15.300. Stanje hranilnih vlog K 1.141.221.74, stanje hipoteknih posojil K 896.141.77. Denarni promet K 136.090 36

Mohorjeva družba in nje naloga.

(Dalje.)

Poznam atarška, ki pozna imena iz »Okoli sveta v 80 dnech«, ki si jih je vendar težko zapomniti. Kolikega pomena bi bilo toraj, če bi imeli tovrstnih knjig, kjer se najlepše družijo »utile cum dulci«? Slišimo, da so tudi »Uporniki«, zgodovinska povest, daljše delo. Kdo ne ve, a kako slastno čita narod zgodovinske povesti? Vse se je že pozabilo, »Miklova Zala«, »Križem sveta« »Jurij Kozjak« pa se zmiraj čita po kmečkih hišah. Vsaki deček jih pozna. Zakaj se ne da narodu tega, česar si žel?

In tudi te povesti ni med povestmi prihodnjega leta, ko bi pisatelj gotovo napisal rad zopet novo povest, ko bi se izdala ta itd. Neumljivo je, zakaj tišči družba spise, kakoršnjih si želi narod, v svojih predalih in mu audi knjige, ki jih ne čita skoro nihče? § 4. govori, da se honorirajo prevodi po 24 kron. Ker se je torej določil honorar za prevode, sklepam, da je bil namen družbe izdajati tudi prevode. Zakaj pa ne? Saj prav tu vlada pri nas velikanška mizerija. Zakaj bi pa ne bili deležni sadov, ki jih rodi svetovna, posebno slovenska literatura? Jaz vem, da je v njej mnogo tacega, kar bi bilo tudi za naš narod. In vendar — razun Fabiole — ne vem, če je kaj izdala. Gotovo bi jej radi prevajali, samo če bi izdala. Tolstege pravljice in podobno bi bilo pravi biser v tej zbirki. Svetovalo se je že to, [vem; zato pa ponavljam, ker se ni oziralo na to, pač pa na kaj slabšega. Vidimo torej, da ima družba lepega gradiva in bi ga še lahko dobila, samo, ko bi ne uredila spisov leta in leta v svojih predalih ter iskala drugih nepotrebnih knjig. [Ne jemljite narodu veselja do čitanja! Dajte mu mnogo! Ko prečita zabavne, poseže po koristnih. Če ne pa po — nobenih! To bi bila torej ena. Vidimo da na en način tožba glasnikova ni opravičena in da je vsemu kriva samo družba. Ali je opravičeno v drugem slučaju, češ, da nečjejo zanjo pisati? — Gotovo je, da ni težjega nego pisati pripovedovalno za ljudstvo. Treba je za to talenta, posebnega talenta. Kajti stare stvari se ponavljajo, vse je že premeto in predelano — družba pa zahteva vedno eno in isto »Vera in morala«! Kdo pa pše proti temu? Rayno zato pa ni treba, da bi to trolbil, na vsaki strani, če se noče, da delo izgubi popolnoma umetniško vrednost. In kmst ni neumen, gospoda moja! Le glejte jih, kako zmigujejo, kjer se ne pripoveduje naravno, ampak otročje čudežno! E, pravi, kdo bo vse verjel? In zazdeha. Mislmo si vendar, da zdaj niso več ljudje iz J. 1860. Zato je težko pisati za družbo. Kako naj pišeš, ko si vedno v strahu, da bo, kar zapišeš, preveč; sicer ne za ljudstvo, ampak za — odbor družbe sv. Mohra, menim. Skoraj vsaki pisatelj jdobiva odgovor, da bo povest vsprejeta, če odgovarja družbinemu namenu. In ta namen je? In povest narodno teadečijozna se — vrača! Kakšen namen torej hočejo?

(Pride še.)

Zadnje brzozjavne vesti.

Novi ruski pravosodni minister.

PETROGRAD 3. Pravosodnim ministrom je imenovan pomočnik Muravieva, Manuhin.

Maksim Gorki.

PETROGRAD 3. Maksim Gorki je stavljen na svobodo.

Grof Andrassy.

BUDIMPEŠTA 3. Julij Andrassy je dospel semkaj; o poludne ga vsprejme cesar v avdienci.

Žrtve nemirov v Varšavi.

VARŠAVA 3. Po zdravniških podatkih je bilo povdom zadnjih nemirov ubitih v Varšavi 600 oseb, 1000 pa ranjenih.

Štrajk na Ruskem končal.

PETROGRAD 3. V Libavi je del pristanišnih delavcev pričel zopet delati. V Samari in Kijevu se amatra, da je štrajk končal.

Zabave v »Narodnem domu«.

4. februvarja veliki ples »Delavskega podpornega društva« (v veliki dvorani in v »Sokolovi« telovadnici); 5. februvarja predstava dramst čnega društva.

trstian okus kave dosežete s primestanjem

Vydrove žitne kave

POSKUSITE! Vzorec dragovoljno. Pošta 5 kg pošlaka 4 K 50 h franco.

»DOMACI PRIJATELJ«

veem odganiam istoty počkam masevč

Vydrove žitna kave Praga-1771.

Dober postranski zaslužek.

Odbora podpisanih društev razpisujeta mesto uradnika, skupnega za obe društvi. Ta uradnik bi imel podpirati tajnika in blagajnika obeh društev. Natančnejši delokrog izvedó reflektanti pri predsedniku »Narodnega doma« **dr. Gustavu Gregorin-u.** — Plača po dogovoru. — Prošnje je vložiti do 8. t. m. pri enem ali drugem podpisanih društev.

Polit društvo Edinost. Društvo »Narodni dom«

V najem se odda ali pa proda nova hiša s 7 sobami, kletjo, 1 kuhinjo in dvoriščem. Hiša je pripravna za vsako obrt ter se nahaja v sredi vasi Gorjansko in tik ceste Nabrežina Komen. — Naslov pove uprava »Edinosti«.

Dr. N. Fertilio

specijalist za bolezni nosa, grla in ušes.

Ul. Torre bianca 45
(vokal Torrente).

TRST.

ORDINUJE: od 10—12 predp. 3—4 pop.
od 4—5 pop. brezplačno.

Velikanski prihranek se zadobi s kurjavo stedilnikov in pečij, ako se rabi

L'Antracit (posebna znamka)

ki se vdobiva v zalogi oglja
v ulici Lazzaretto vecchio št. 52
kjer se tudi prodaja oglje »Gries« posebno pripravno za pekarno.

Nizke cene.

Sprejemajo se vsakovrstna dela in po posebnih načrtih.

Ilustrovan cenik brezplačno in franko.

Tovarna pohištva

RAFAEL ITALIA

Velikansko skladišče in razstava

pohištva in tapetarij

TRST

ulica Malcanton št. 1

po zelo nizkih cenah.

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa št. 52 A

(v lastni hiši.)

ZALOGA:

Piazza Rosarie (šolsko poslopje).

Cene, da se ni bati nikake konkurence

Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.

Ilustrovan cenik brezplačno in franko.

Serravallo-vo železnato kina vino

za bolehe otroke in rekonvalescente.

Provzroča voljo do jedi, utrjuje želodec in ojačuje organizem.

Priporočeno od najslovečih zdravnikov v vseh slučajih, kadar je treba se po bolezni ojačiti.

Odlikovano s 16 kolajnami na raznih razstavah in z nad 3000 zdravniškimi priporočili.

I. SERRAVALLO

Trst.

